

ກໍາວິນິຈັດຂອງ ສາສຕຣາຈາຮຍ໌ ດຣ. ອືສສະ ນິຕິທັນທີປະກາດ ຕຸລາກາຮຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ລູ

ທີ ៤/២៥៥៣

ວັນທີ ២ ມືນາມ ២៥៥៣

ເຮືອ ສາລັງຫວັດສົງຂາສ່າງຄວາມເຫັນຂອງຈໍາເລີຍ ທີ່ໄດ້ແນ່ງວ່າກາຮຄິດດອກເບີ້ຍຂອງໂຈກໍບັດຫຼືແນ້ງ
ຕ່ອຮູ້ຮຽມນູ້ລູມາຍັງສາລັງຮູ້ຮຽມນູ້ລູມເພື່ອພິຈາຮາວິນິຈັດ

ກະທຽວຢູ່ຕິຮຽມມີໜັງສື່ອແຈ້ງມາຍັງສາລັງຮູ້ຮຽມນູ້ລູວ່າ ໃນຄີດແພ່ງໝາຍເລບດຳທີ ១៨៣៨/២៥៥២
ຮະຫວ່າງໝາກຮຽນໃຫຍ້ ຈຳກັດ (ມາຫານ) ໂຈກໍ ນາຍອຸລາດ ນໍາເອກລາກ ຈໍາເລີຍ ເຮືອນັ້ນຊື່ເດີນສະພັດ
ຈໍາເລີຍໄດ້ແນ້ງວ່າ ກາຮທີ່ໂຈກໍປະກາດອັດດອກເບີ້ຍສູງສຸດ ໂດຍອາຍຸປະກາດນາກາຮແໜ່ງປະເທດໄທ
ແລະເຮັດວຽກເກີບດອກເບີ້ຍໃນອັດຕະຖານສູງສຸດຈາກຈໍາເລີຍເປັນກາຮັດຕ່ອງໄດ້ ພຸທະກັນຈາກ
ຈະນຳປະກາດກຳຫັນດັດຕະດອກເບີ້ຍອັດຕະຖານສູງສຸດຂອງໂຈກໍມາໃຊ້ບັນກັບແກ່ຄືຂອງຈໍາເລີຍໄມ້ໄດ້ ແລະຂອໃຫ້ສາລ
ສ່າງຄວາມເຫັນຂອງຈໍາເລີຍດັ່ງກ່າວຕ່ອງສາລຮູ້ຮຽມນູ້ລູ ເພື່ອພິຈາຮາວິນິຈັດ ສາລັງຫວັດສົງຂາຈຶ່ງຂອໃຫ້
ສຳນັກງານອືບດີຜູ້ພິພາກຍາກາດ ៥ ດຳເນີນກາຮເພື່ອໃຫ້ກະທຽວຢູ່ຕິຮຽມສ່າງເຮືອດັ່ງກ່າວຕ່ອງສາລຮູ້ຮຽມນູ້ລູ
ກະທຽວຢູ່ຕິຮຽມຈຶ່ງສ່າງສຳນັກດີມາຍັງສາລຮູ້ຮຽມນູ້ລູເພື່ອພິຈາຮາວິນິຈັດຕ່ອງໄປ^(១)

ຂ້ອເທົ່າຈົງຕາມທີ່ປ່ຽນປົງໃນສໍານັກດີມີວ່າ ພາກຮຽນໃຫຍ້ ຈຳກັດ (ມາຫານ) ເປັນໂຈກໍພົອ
ນາຍອຸລາດ ນໍາເອກລາກ ເປັນຈໍາເລີຍ ໃນຄີດແພ່ງໝາຍເລບດຳທີ ១៨៣៨/២៥៥២ ຂ້ອາຫາ ຜິດສັ້ນລູ້
ນັ້ນຊື່ເດີນສະພັດ ຄູ້ເນີກເງິນເກີນນັ້ນຊື່ ບັນກັບຈຳນອງ ໂດຍໃຫ້ຈໍາເລີຍຂໍ້ຮ່ານີ້ໄດ້ອັນຈຳນອງຫລັກທຽບຢັ້ງແກ່
ໂຈກໍເປັນເງິນ ຈຳນວນ ៥,៣០៥,៧៥៦.៥៥ ນາທ ພຽມດອກເບີ້ຍໃນອັດຕະຖານຂອງລັດ ១៥ ຕ່ອປີ ຂອງຕັ້ນເງິນ
៥,៥៥៥,៥៥៥.៥៥ ນາທ ນັບຈາກວັນຄັດຈາກວັນພົອເປັນຕົ້ນໄປຈຳນວຍຈະກຳທີ່ເສົ້າສິ້ນ ຫາກຈໍາເລີຍ
ໄນ່ຈະກຳທີ່ຫຼືຈະກຳທີ່ໄມ່ກຽບດັ່ງກ່າວໃຫ້ຍືດທຽບຈຳນອງແລະທຽບສິນອື່ນໆ ຂອງຈໍາເລີຍອົກບາຍທອດຕາດ
ເອງເງິນຈະກຳທີ່ໄໝໂຈກໍຈົນກຽບດັ່ງ

ຈໍາເລີຍຍື່ນຄໍາໃຫ້ກາຮປົງເສົ້າສິ້ນພົອໂຈກໍຫລາຍຂ້ອຫລາຍປະເທດ ໂດຍເພະປະເດີນກາຮຄິດດອກເບີ້ຍ
ຈໍາເລີຍໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄໍາໃຫ້ກາຮວ່າ ກາຮຄິດດອກເບີ້ຍທັນແລະຄິດດອກເບີ້ຍຕາມພົອຮ້ອຍລະ ១៥.០០ ຕ່ອປີ

(១) ສ່າງຕາມໜັງສື່ອ ທີ່ ຍຂ ០២០១/២៦៣២ ລົງວັນທີ ៦ ກັນຍານ ២៥៥២

ของเงินค้างชำระสูงกว่าที่ระบุในสัญญา การฟ้องจึงขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ และประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย และประกาศขึ้นคดออกเบี้ยของโจทก์ไม่ได้ผ่านสภาพัฒนารายบุคคลซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายตามข้อบังคับตามรัฐธรรมนูญ (ประเด็นตามคำให้การของจำเลยข้อ ๔)

นอกจากนี้ จำเลยยังต่อสู้ว่า การคิดคดออกเบี้ยผิดนัดของธนาคารโจทก์ตามฟ้องซึ่งคิดคดออกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๘.๐๐ ร้อยละ ๑๕.๐๐ ร้อยละ ๒๐.๒๕ และร้อยละ ๒๑.๕๐ ต่อปี โดยไม่ได้รับความยินยอมจากจำเลย และตัวแทนของผู้บริโภค เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๐ ซึ่งให้ความสำคัญในเรื่องความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค (ประเด็นตามคำให้การของจำเลยข้อ ๕) และข้อโต้แย้งดังกล่าวยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ จำเลยจึงขอให้ศาลรองการพิจารณาพิพากษวดีนี้ไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นของจำเลยดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ

ศาลจังหวัดสงขลานดีชี้ส่องสถานะและมีคำสั่งว่าประเด็นตามคำให้การของจำเลยข้อ ๔ ได้มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไว้เด็ดขาดแล้ว ส่วนประเด็นตามคำให้การของจำเลยข้อ ๕ ศาลมีคำสั่งให้โจทก์ยื่นคำคัดค้านในประเด็นดังกล่าวต่อศาลภายใน ๑๕ วัน โดยศาลจะกำหนดประเด็นข้อพิพาทอีกรังหนึ่งภายหลังจากมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแล้ว

ตามคำร้องของจำเลยประกอบกับคำสั่งศาลจังหวัดสงขลาดังกล่าว มีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า การคิดคดออกเบี้ยผิดนัดของธนาคารโจทก์ ซึ่งคิดคดออกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๘.๐๐ ร้อยละ ๑๕.๐๐ ร้อยละ ๒๐.๒๕ และร้อยละ ๒๑.๕๐ ต่อปี โดยไม่ได้รับความยินยอมจากจำเลย และตัวแทนของผู้บริโภคเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๗ หรือไม่

พิจารณาแล้ว ตามนัยของมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ คู่ความมีสิทธิ์โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและขอให้ศาลที่พิจารณาดีสั่งความเห็นดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยได้ ถ้ายังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ แต่กรณีนี้จำเลยโต้แย้งว่า การคิดคดออกเบี้ยผิดนัดของโจทก์ดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๗ ซึ่งมิใช่การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น เรื่องดังกล่าวจึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ฉะนั้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

ศาสตราจารย์ ดร. อิสสระ นิติทัณฑ์ประภาศ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ